

Carnet verd per accedir al bosc

Quan tot just s'enceta la temporada dels bolets, la Generalitat de Catalunya vol que els usuaris dels espais naturals tinguin una formació prèvia acreditada. Una formació que garantiria el carnet verd.

No ha estat un estiu massa plujós, el que en llenguatge boletaire vol dir que els rovellons es faran pregar, enguany. Són milers les persones que esperen en candeles l'arribada de la tardor per dedicar-se en cos i ànima als preuats fongs. En alguns pobles de muntanya, la massiva presència dels boletaires de ciutat es viu amb una barreja d'amor/odi. D'una banda fan de pont entre el turisme d'estiu i els practicants d'esquí, i, per tant, són ingressos econòmics en una època de l'any especialment fluixa. D'altra banda, però, els propietaris de boscos i camins forestals es queixen de la poca cura que tenen amb el medi ambient.

A les portes d'encetar-se una nova temporada de bolets, el conseller català de Medi Ambient, Salvador Milà, ha anunciat que la Generalitat prepara un carnet verd que acrediti una formació prèvia a l'hora d'accedir al bosc i practicar qualsevol tipus d'activitat relacionada amb la natura. Això sí, no hi va posar data.

No és, ni de bon tros, la primera vegada que es tracta de regular l'accés al bosc. Fa deu anys, el 1994, la magnitud dels incendis forestals va obligar el Govern català a anunciar una sèrie de mesures que afectarien, sobretot, els conductors de motos, vehicles tot terreny i quads. Hostalers i empresaris relacionats amb aquest tipus de vehicles van protestar de valent i, malgrat que pagesos i ecologistes donaven ple suport a la iniciativa, l'anomenada llei del bosc es va suavitzar força. Ja en aquell moment el sindicat

Unió de Pagesos va exigir una normativa que regulés l'activitat dels boletaires i que no va prosperar. Tot i amb això, poblacions com Araòs, al Pallars Sobirà, es van convertir en notícia per crear-se la seva pròpia normativa. El 1996 aquest petit nucli d'Alins va aprovar de fer pagar un cànon de 700 pessetes diàries i limitar a 15 quilos per persona els bolets que es podien plegar al seu bosc. No va ser l'únic cas. A Bonansa, a la Franja de Ponent, la taxa era de 6 euros per persona el 2002. Una font d'ingressos per al consistori a la vegada que una garantia que els boscos no patiran danys. Però seria injust personalitzar en els boletaires la polèmica sobre els boscos.

El fet és que, deu anys després d'anunciar-se la creació d'una llei que regulés l'ús del medi ambient, només la Vall d'Aran, amb competències al respecte, aplica les mesures previstes. Es tracta, sobretot, d'evitar que boscos i camins es converteixin en pistes descontrolades d'amants de la velocitat (i el soroll). De fet, l'anunci de Salvador Milà no es va produir en cap acte relacionat amb el fet d'anar a plegar bolets, sinó en la Fira del Caçador que se celebra a Tàrraga. Aquest col·lectiu també hauria de garantir el carnet verd. Es tractaria de garantir que qualsevol persona que practiqui alguna activitat relacionada amb el medi ambient estigui preparada per fer-ho. Milà va advertir, no obstant això, que la introducció es faria de forma progressiva. És a dir, que hi hauria terminis generosos i progressius. No va especificar quan es

La temporada de bolets acaba de començar amb l'anunci de la creació d'un carnet verd. Els bolets són el reclam turístic de les comarques de muntanya entre l'estiu i la temporada de neu.

Segons Milà, qualsevol activitat que es desenvolupi a la natura ha d'integrar-se en les polítiques mediambientals

duria a terme, però sí que es començaria per les activitats controlades i regulades mitjançant associacions, com ara els esports motoritzats, la caça i la pesca, i que després s'estendria a totes les persones que practiquin qualsevol tipus d'activitat a la natura, com és el cas dels boletaires. No es tractaria de fer cap examen als interessats abans que puguin accedir als boscos, sinó d'arbitrar d'una manera consensuada amb cada sector lúdic i esportiu una sèrie de limitacions que garanteixin la compatibilitat de l'activitat en qüestió amb el respecte pel medi ambient. Segons declaracions del conseller, "la persona que obtingui aquesta targeta podrà demostrar que té un coneixement de l'activitat i la repercussió que aquesta té en la natura". La prioritat de la Conselleria de Milà és que qualsevol activitat que es desenvolupi a la natura ha d'integrar-se en les polítiques mediambientals per tal d'adequar-les a un marc soste-

nible. A la Fira del Caçador de Tàrraga, celebrada el darrer cap de setmana de setembre, Milà va afegir que això només s'aconseguirà amb la complicitat del territori i dels mateixos interessats, que no ho haurien de veure com una imposició, sinó com una necessitat per evitar mals majors, com ara els sempre nefastos incendis forestals.

La proposta de Salvador Milà es va fer pública davant les 15.000 persones que van participar en l'esmentada Fira del Caçador de Tàrraga, que se celebrava per tercera vegada. El doble de públic que en les passades edicions, el que demostra que la caça, com la resta d'activitats relacionades amb la natura, es cotitza a l'alça. La presència d'Antoni Rebollo, l'arquer que va encendre la flama olímpica a Barcelona, també va tenir a veure amb l'èxit del certamen, on *a priori* Salvador Milà no va trobar cap obstacle a la seva proposta. És de suposar que

quan es coneguin les dates i les condicions per obtenir aquest anomenat carnet verd la Conselleria de Medi Ambient haurà de negociar amb algun dels sectors implicats.

Tot i amb això, les "ecotaxes" no es veuen amb mals ulls. Aquest mateix any, ajuntaments de l'Alt Urgell van anunciar que estudiaven delimitar recorreguts tancats per a la circulació de tot terrenys, motos i quads a les zones forestals i fer pagar als conductors que hi circulessin. Aquesta quantitat es destinaria a la reparació dels possibles danys derivats del trànsit, així com a millores a l'entorn. Cal subratllar que les associacions de motoristes hi van estar d'acord, perquè amb aquesta taxa podran disfrutar de rutes en bon estat. També cal pagar per anar als llacs de Sant Maurici, als quals només s'hi pot accedir amb taxis oficials. I això no evita que el turisme s'hi aboqui. Això té un preu. Aquest era el lema de l'ecotaxa d'Antich, tan impopular a les Balears. El carnet verd és un entremig que també té per objectiu assegurar el futur d'un paisatge que no té preu.

Anna Sàez